

sigter til, at denne Bro kan forrente sig, er den, at Øjeblikket til at bygge den er særlig gunstigt.

Jeg har været herinde i Ministeriet om den samme Sag for en 30 Aar siden. Da havde vi en haard Isvinter, hvor al Lolland-Falsters Udførsel var spærret af i Uge efter Uge. Der var i den Anledning stærk Bevægelse paa disse Øer. Jeg var da herovre sammen med afdøde Gehejmeraad Tesdorpf og et Par andre betydende Mænd. Jeg gjorde allerede den Gang gældende overfor Indenrigsminister Skeel, at det eneste, der fuldt ud kunde hjælpe, var en Bro, og jeg var allerede den Gang saa dristig at mene, at denne kunde bygges for 6 Mill. Kr. Jeg mindes da, at Tesdorpf sagde, at saa kunde den jo forrente sig, saa burde den bygges. Han gav mig yderligere — det er ret interessant netop nu at mindes dette — en meget god økonomisk Grundregel, han sagde: Min unge Hammerich — jeg var jo da noget yngre end nu — vil De tage mod et Raad, saa er det det, at De skal altid gaa til Udvidelser i daarlige Tider. For det første gør De derved det Gode, at De skaffer Folk, der intet have at bestille, Arbejde, for det andet faar De Udvidelsen udført billigere, og for det tredje har De den færdig, naar Tiderne igen gaa op. Alt det passer jo netop saa slaaende her. Den overvejende Del af Pengene kommer den danske Befolkning til Gode paa en Tid, hvor det kan tiltrænges, Arbejdet bliver utvivlsomt udført billigere, end hvis vi vente med det, og Arbejdet er udført, naar den voksende Trafik, som vi kunne være ganske sikre paa kommer, kræver det. Derfor vil jeg paa ny bestemt tilraade at stemme for Forslaget.

Ministeren for offentlige Arbejder ad interim (Weimann): Jeg skal først tilraade at stemme imod de to stillede Ændringsforslag. For det Tilfælde, at det subsidiære Ændringsforslag skulde blive vedtaget, skal jeg tilraade at stemme for det dertil stillede Underændringsforslag.

Med Hensyn til det, der er kommet frem under Debatten, have den ærede Ordfører, det ærede Medlem fra Nørresundby (Jensen-Sønderup) og det ærede Medlem fra Maribo (Chr. Reventlow) jo for saa vidt lettet mig Arbejdet en hel Del, som de vægtige Indlæg, de ere komne med, gøre det muligt for mig at fatte mig noget kortere. Imidlertid kan jeg desværre ikke fatte mig helt kort, og det er naturligvis det ærede Medlem for Horsens Landkreds

(P. T. Nielsen) Skyld i. Det ærede Medlem var, synes jeg, forleden misfornøjet, da jeg om ham havde brugt et Udtryk som „principiell Fornægter“ eller noget lignende. I Aften vil jeg være tilbøjelig til at sige til det ærede Medlem, at han er vantro. Paa alle Punkter skinner hans Vantro igennem. Imidlertid har det ærede Medlem fra Nørresundby belyst mange af det ærede Medlems Argumenter, men helt kan jeg dog ikke lade være at komme ind paa, hvad han har fremført, navnlig fordi det Indhold, han har givet sine Bemærkninger, paa flere Punkter er i væsentlig Grad misvisende.

Jeg skal begynde med en lille Bagatel, nemlig at det ærede Medlem straks sagde 9 Mill. Kr. i Stedet for 8¹/₄. Jeg skal nævne et andet Eksempel: det ærede Medlem henholdt sig til sine Udtalelser i sin Mindretalsbetænkning, at det højst kan dreje sig om 15 à 20 Minutters Tidsbesparelse. Jeg er ikke nogen Kilometersluger, men jeg underkender ikke Betydningen af, at der i Virkeligheden spares mindst en halv Time, og hvis det ærede Medlems Hukommelse var lidt bedre, end den viser sig at være, vilde han huske, at det i Udvalget til Evidens blev godtgjort, at det virkelig drejede sig om en halv Times Besparelse for det af det ærede Medlem udsøgte særlig ufordelagtige Tog og for de andre Tog om endnu mere. Jeg skal gaa Regnestykket efter. Det ærede Medlem siger, at Overfarten nu tager 33 Minutter. Det ærede Medlem vil erindre, at jeg i Udvalget oplyste, at den officielle Køreplan ikke stemmer med, hvad vi kalde Tjenestekøreplanen, og at der paa dette Punkt er en Sikkerhedskoefficient paa 5 Minutter. Banerne have efterhaanden under de vanskelige Forhold, der er derved, maattet have noget at løbe paa. Derved komme vi ikke til 33, men til 38 Minutter. Saa er der det Minut, det tager at slakke Farten, og det Minut, det tager at sætte den op igen, og derved komme vi til 40 Minutter. Overkørselen over Broen med Sagtning af Farten og Sætten-Farten op igen tager ikke en Gang 8 Minutter, saa med det af det ærede Medlem udsøgte uheldige Tog komme vi til en Besparelse paa over 30 Minutter. I Motiverne stod der ca. 30 Minutter. Dette vidste det ærede Medlem.

Det ærede Medlem talte om Bekvemmelighed. Nu skal jeg ikke overvurdere Spørgsmaalet om Bekvemmelighed. Jeg har gentagne Gange i dette Ting haft Lejlighed til at fremhæve, at jeg mente,